

To wschitko je tehodla, piżane budże
tejsch nam tehodla prjedowane, so
bychmy my poniżni byli, so Hordoszje
latali a tak neprajili, kajž te lose Dżow-
ki praja: En schtu budże tam pscherzo
we Kucheni tſječ moz, a mesz moz?
Schak tejsch wschitko czinicž netrevam,
schtož mi kasane budže. Lada! so!
Czesczli ty so poczecž hordžicž, schto
steji, Boh budże so napscheziwestebi
stemicž, pschetož won nelže, won žanu
Hordosz a Naduwanje čerpicž nemože,
kajž widžili ſmij.

Pschetož schto mjenisch ty, schto je Wi-
na, so ſo wschitke Schtanth we Šswie-
czi tak ſhe maju? so wschudžom tak we-

ſje nefmanych neduschnych, a hubennych
Mužow a Žonow je? Džicžo druhe,
hacž ſo kojdy, dyž mſody je, hordžicž
chze, nicto nicio neczini; schtož jemu
kasane budže, a schtož won czinicž dyr-
bjat. Tehodla da jum naſch Boh a
Knes tak hohererosz, kajž Proſatař,
so niď nicio prawe nenawuknu. Psche-
tož tak je wobsanknene: Schtož ſo po-
wuschuje, ton dyrbi bydž poniženy: A ſaſo,
schtož ſo ponižuje, to won nemože lejžo wo-
ſtajicž, won dyrbi je powoschicž.

Temu lubemu Bohu bydž Česz a Džat,
so won nas džensha tak roſtwuczik je, won
daj ſwoju Vladu, so bychmy ſo tejsch po
tajcej Wuczbi ſadžerželi, ſwojeho Šop-
na Jezom Brysta dla, Žamen!

Na woskommatu Nedželu po ſvjatej Trojizh.

Ta Sbožnosz jow ſnam pschitadža,
Wot Božej lutej Vladu.
Te Skutki pomhacž nemoža,
Wnich nimach žanej Rady.
Ta Wjera Brysta ſapſchimne,
Biž ſa nas schjech doſz czinit je.
Won je ton prawy Šrjednik, Žamen!

Neže Jezuso! Džensha wopraschuja tebe cji Višmaručjeni wo tu najvecju Kasu
we Šakonju; ty pak jich wopraschujesç wo to najwoſebnische we Evangelionu.
Woni je ſwulkej nadutej Hordoszu cjinja; twoje wopraschenje pak pschindje ſem
ſjenej wubtrobnej Luboszu, jum ton Vuč ſrjecznemu Živenuju počasę. Ach
Kneze! Koſtucž nas pschitem, so tejsch nas neby loschtowato ſo naſchich Pocjno-
tow, aby dobrych Skutkow, kvalicž. Ale, ſo bychmy ſo ſa newuschnych Wot-
trocikoro ſpoſnali. Gjew nam, we cji ta prawa Lubosz pschecžiwo Bohu, a naſhemu
Blischemu wobſteji! Šbudž naſche ſymne Wutrobe ſjenej horzej Lubosz ſphecžiwo, naſhemu
Blischemu. Koſeschfrei naſch God ſtymi horzem Pruhami twojeje horzeje Šsmjelnoſzie. Psche-
tož ty ſam prajisch: Bydže ſmijelni, runje kajž wasch Wotzecž we Vjebeſach ſmijelny
je. Cjin ſchak, ty Wobrocjerjo tych Wutrobow, ſo bychu ſche kute potne ſvjateje Bojeſe
Gſtujby byte psches to Gſtujenje temu Blischemu. A nemožemy my tu tajku Boju Gſtujbu

studij